

Finansaar viste sig saa stor Efterspørgsel efter Laan, at man kom op over de 300 000 Kr., altsaa meget større Efterspørgsel, end der har været i de 3 Aar, Loven har været gældende. Dertil maa jeg sige, at det kan jeg ikke gaa med til. Jeg nærer den Opfattelse, at det, det gælder om, er, at man kun bruger de Beløb, som er fastsat paa Finansloven i vedkommende Aar, saaledes at man i Forvejen ved, hvad man gaar ind til, og ikke overskrider disse Beløb, hvor det ikke er ganske nødvendigt. Derfor finder jeg det rigtigt, at man ikke gaar til en saadan Overflyttelse fra det ene Aar til det andet.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen spurgte, om jeg var villig til, hvis der kom Begæring om flere Laan, saaledes at disse 300 000 Kr. ikke strakte til, at komme til Rigsdagen og forlange yderligere Bevilling til dette Formaal. Jeg skal dertil sige, at det forekommer mig, at naar det kun drejer sig om et Aar — og Loven er jo kun foreslaaet at skulle gælde for eet Aar —, saa synes jeg ikke, at det vil være nødvendigt, navnlig med de Erfaringer, vi har fra de tidligere tre Aar, at komme og bede om en ny Bevilling for dette Aar. En anden Ting er, at hvis det skulde vise sig, at der kom saa mange Begæringer, at dette Beløb ikke slaar til, saa kunde man tænke sig at anmode om et forhøjet Beløb til Udlaan næste Aar, naar man ønsker Loven forlænget.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger, der gjorde den samme Indvending som de ærede Medlemmer fra Venstre, ønskede at faa Oplysning om, hvorvidt der var givet Laan til Laantagere, som havde Jordbrug af over 10 000 Kr.s Værdi, og hvis det var sket, hvor mange Laan der var ydet til Jordbrugere, der havde større, og hvor mange til dem, der havde mindre Jordbrug. Det er mig naturligvis umuligt at svare derpaa, da en Bestemmelse om, at Laanene kun skulde ydes til Jordbrugere med Jordværdi af under 10 000 Kr., ikke fandtes i de tidligere Love.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Kr. Jensen (Aarhus A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Kr. Jensen (Aarhus A.): Til det ærede Medlem Hr. Thorhauge, der nævnte min Kritik over Ministerens Forslag, skal jeg sige, at jeg nævnte samtidig, at Forslaget vel var fremsat i denne Form, for om muligt i dette Ting at opnaa Enighed om Lovforslaget, og det synes jeg ogsaa,

den højtærede Ministers Udtalelser tyder paa. Saa nævnte det ærede Medlem, at denne Lov burde mange flere gøre Brug af. Det var ogsaa det, jeg gjorde mig til Talsmand for, og naar jeg kritiserede, var det, fordi jeg gaar ud fra, at det er den Bestemmelse, der staar i Loven, at Kommunalbestyrelsen skal garantere, der lægger sig i Vejen derfor. Jeg har kun kritiseret, at Kommunalbestyrelsen skal garantere. Jeg har ikke kritiseret, at den skulde anbefale; det finder jeg ganske naturligt, for Kommunalbestyrelsen kender som Regel den enkeltes Forhold og er derfor bedst i Stand til at sige, om Manden har Forudsætninger for at kunne tilbagebetale Laanet, og det er det, det egentlig drejer sig om. Men skal Kommunalbestyrelsen garantere, saa udsættes den for, at der stilles Krav til den, og det er det, som Kommunalbestyrelserne i de fleste Tilfælde har søgt at undgaa.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger nævnte, at jeg skulde have sagt, at Kommunalbestyrelserne var karrige. Ordet „karrig“ har jeg dog ikke nævnt; jeg sagde derimod, at Kommunalbestyrelserne ikke var gaaet med i den Udstrækning, som jeg kunde ønske, maaske netop af Frygt for, at der skulde indtræffe det Tilfælde, at Kommunalbestyrelsens Garanti blev effektiv, saaledes at den kom i den Situation, at den skulde tilbagebetale Halvdelen af Beløbet. Ud fra denne Betragtning var det, at jeg mente, denne Bestemmelse var en Fare for, at Loven ikke kommer til at virke i tilstrækkelig Grad.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thorhauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Thorhauge: Hvad angaar Spørgsmaalet, om der først skal foreligge en Anbefaling fra Kommunalbestyrelsen som Betingelse for, at der ydes Laan, da mener jeg, at det i alle Tilfælde vil være en Fordel. Kommunalbestyrelserne kender nemlig i Regelen de Personer, der søger Laan, og jeg kunde fristes til at spørge, om nogen kan nævne Eksempler paa, at en Kommunalbestyrelse har nægtet en Mand at faa Laan, naar vedkommende i øvrigt har alle Betingelser for at kunne faa Laan. Jeg har ikke nogen Sinde hørt, at det er sket, at nogen Kommunalbestyrelse har nægtet at anbefale en Mand til Opnaelse af Laan til Forbedring af hans Jordbrug.